

Kongresne resolucije

1. Družina – temelj in središče slovenske skupnosti

Družina je najpomembnejša oblika človeškega sobivanja. Vsakdo izmed nas si želi živeti v osrečujočih osebnih odnosih, iz katerih rastemo kot odgovorne ustvarjalne osebnosti, zato imajo družina in otroci prednost tudi v programu našega političnega delovanja.

Prebivalstvena gibanja kažejo, da je obstoj slovenskega naroda dolgoročno ogrožen, saj se je rodnost v zadnjih desetletjih prepolovila, zato je naša prednostna naloga zagotoviti materialne in duhovne pogoje, da se krivulja rodnosti obrne navzgor. Zavzemamo se za tako ureditev na vseh področjih družbenega življenja, ki bo omogočala plodno medgeneracijsko sožitje, prinašala več veselja do življenja in spodbudno vplivala na odločanje za rojstvo otrok. Razvijati želimo strateške ukrepe, ki bodo državljanom in državljanom omogočali, da se bodo brez strahu za lastno eksistenco in eksistenčno varnost svojih bodočih otrok odločali, da nerojene povabijo v življenje slovenske skupnosti, ob tem pa prav tako brez strahu spoštovali in cenili navzočnost ostarelih in bolnih v svoji sredi.

Pomen in kakovost družinskega življenja želimo premakniti v središče družbene pozornosti in okrepiti zavest, da je prav družina temelj vsega družbenega življenja, nacionalnega zdravja, socialne varnosti, solidarnosti, uspešnosti v gospodarstvu, znanosti, umetnosti in kulturi, ustvarjalnosti na vseh področjih delovanja, pa tudi nacionalnega obstoja v prihodnosti, pri čemer osebna odgovornost vsakega posameznika na tem področju ostaja nenadomestljivega pomena.

Materialni temelj za človeka vredno družinsko življenje sta plačano delo in stanovanje, duhovni temelj pa so tisočletne temeljne človeške vrednote, ki življenje osmišljajo. Zato ne bomo dovoljevali, da bi bila družina odrinjena na rob eksistenčnega minimuma in zanemarjena njena pomembna vloga v državi kot skupnosti državljanek in državljanov. Zavzeli se bomo za pridobitev sredstev za naložbe v vzgoji, trajnostnem izobraževanju, socialnovarstvenih ustanovah, spodbudni stanovanjski politiki itd.

Odraščanju v naši domovini želimo dati jasen smisel ter posredovati pozitivne moralne in etične spodbude. Starejšim generacijam pa želimo izkazovati spoštovanje, zagotoviti varnost, dostojanstvo in varstvo pridobljenih pravic.

Posebno skrb bomo namenili mladim družinam, saj jih je zmeraj manj in do tega ne moremo biti brezbrizni. Tu mislimo predvsem na področje zaposlovanja, socialne varnosti, področje vrtcev, osnovnih, srednjih in visokih šol ter davčne olajšave za družine. Zavzeli se bomo za

izboljšanje ukrepov oz. stimulacije delodajalcem za zaposlitev staršev, spodbujali zaposlovanje žensk, prilagodili štipendijsko politiko, ukrepe glede prilagodljivosti trga dela predvsem v tistem delu, kjer je mogoče usklajevanje delovnega časa za poklicno in družinsko življenje.

Na področju zaposlovanja se bomo zavzeli za zaposlovanje za nedoločen čas, pospešili zaposlovanje s skrajšanim delovnim časom in druge oblike okoliščinam prilagojenega dela. Sedanjemu štipendijskemu sistemu republiškega štipendiranja je treba pridružiti dodatne socialne transfere, o katerih odločajo centri za socialno delo. V kriterije za upravičenost in določitev višine nekaterih socialnih pravic je potrebno vpeljati razlikovanje glede na to, ali gre za delovno aktivne ali neaktivne delovno sposobne upravičence. Na tem področju smo pripravili več nujno potrebnih zakonskih sprememb.

Naš družinski program in pripravljene predloge novih zakonov postavljajo družino v središče slovenske prihodnosti in domoljubne pripadnosti izjemno ustvarjalnemu narodu, ki naseljuje enega od najlepših delov planeta. Varna in srečna družina s solidarnim sožitjem vseh generacij je vir celotne družbene ustvarjalnosti, človečnosti, domovinske pripadnosti, državotvornosti in svetotvornosti. Je možnost, da mlada država Slovenija neguje edinstveni otok raznolike narave med morjem in Alpami in duha, utemeljenega na slovenskem jeziku in kulturi, ter s svojim zgledom in pobudami v evropskem in svetovnem družbenem okolju ustvari perspektivno prihodnost lastni in svetovni človeški skupnosti.

2. Okrepitev in prenova pravosodja

Ključno vlogo pri dejanski zagotovitvi pravno urejene države imajo predvsem pravosodni organi. Zaradi preteklega delovanja pravosodja nam ni uspelo doseči standardov pravne države, kar ima za posledico njegov nizek ugled. Obstoječi sodni zaostanki so posledica prepočasnega in neučinkovitega delovanja večine pravosodnih organov. Nujni ukrepi za zagotovitev večje učinkovitosti pravosodja so:

- zagotovitev prostorskih in tehničnih pogojev v skladu s strategijo prostorskega razvoja pravosodnega sistema (npr. nova sodna stavba v Ljubljani),
- zagotovitev in organiziranje dodatnih človeških virov oziroma strokovnega osebja (predvsem sodniških pomočnikov) s prerazporejanjem in z zaposlovanjem predvsem za določen čas,
- stimulatивно nagrajevanje pravosodnega osebja za odpravljanje sodnih zaostankov,
- poenostavitev zakonodaje, standardizacija in racionalizacija sodnih postopkov (npr. omejevanje vračanja zadev v odločanje z druge stopnje na prvo stopnjo),
- vzpodbujanje in vzpostavljanje mehanizmov ter razmer, ki bodo v družbi zmanjševale konfliktne situacije, ki se rešujejo po sodni poti,
- popolna informatizacija sodišč,
- stimuliranje sodnikov in drugih pravosodnih delavcev na sodiščih brez zaostankov za pomoč na sodiščih z večjim številom zaostankov,
- dodatno usposabljanje sodnikov in tožilcev, zlasti na področju gospodarskega kriminala, korupcije in organiziranega kriminala,

- stimuliranje kakovosti in učinkovitosti dela tožilcev in pravobranilcev,
- sprememba na področju sodnih taksah in povprečnin z namenom večjega sorazmerje med njihovo višino in dejanskimi stroški postopkov,
- sprememba odvetniške tarife v smeri pospešitve postopkov in priznavanja potrebnih stroškov v skladu z dejansko vloženim delom,
- vzpostavitev hitrega in učinkovitega sistema izterjave kazni, povprečnin in sodnih taks,
- vzpostavitev sistema, ki bo pospešil in poenostavil reševanje bagatelnih zadev,
- vzpodbujanje državljanske zavesti, ki bo poudarjala zaupanje in spoštovanje do pravosodnih organov in njihovih delavcev,
- zagotovitev večje varnosti na sodiščih,
- reorganizacija, racionalizacija in boljše upravljanje pravosodnih organov.

Na podlagi državnega programa odprave sodnih zaostankov, ki ga bodo sestavljali programi za odpravo sodnih zaostankov na vsakem posameznem sodišču, je treba sodne zaostanke odpraviti do konca leta 2010.

Zavzemamo se za zmanjševanje konfliktnih družbenih situacij, kar bo mogoče doseči le na podlagi načrtnega sodelovanja pravosodja z ostalimi ministrstvi. V okviru obstoječih institucij ter ob pomoči civilne družbe je potrebno vzpostaviti mehanizme, ki bodo primarno preprečevali nastanek konfliktnih situacij, sekundarno pa jih bodo reševali na miren način, tako da se bo pravosodje osredotočilo zgolj na razreševanje tistih sporov, ki jih ni mogoče razrešiti na noben drug način.

Neučinkovitost je pogosto posledica neustrezne javne podobe pravosodnih organov in premajhne avtoritete pravosodnih delavcev. Povečanje družbenega ugleda pravosodja bi vzpodbujalo kakovostnejše delo in zaposlovanje oziroma ohranitev najboljših kadrov v pravosodju.

V tem trenutku trajni sodniški mandat ni osrednje vprašanje ustavnih sprememb, in naj ostane kot pomembno ustavno varovalo za neodvisnost in samostojnost sodišč. Poleg trajnosti sodniškega mandata in neodvisnosti sodstva se je doslej premalo poudarjalo odgovornost sodnikov. Glavna odgovornost je na strani sodišč samih in njihovih predsednikov. Zato je nujno okrepiti uporabo tistih mehanizmov nadzora, ki jih obstoječa zakonodaja že omogoča, kot npr. oprava službenega nadzora in nadzorstvena pritožba, ki sta v pristojnosti sodne veje oblasti in Ministrstva za pravosodje. Že v sedanjem sistemu torej obstajajo možnosti za sankcije proti sodnikom, ki svojega dela ne opravljajo dobro ali učinkovito.

Potrebno je storiti vse, da se nerešene denacionalizacijske zadeve, ki so ostale po 14-letnem vračanju premoženja, čimprej zaključijo. Nerešeni denacionalizacijski postopki so pogosto velika ovira tudi za gospodarski in prostorski razvoj. Nerešenih zadev je še okoli deset odstotkov. Večinoma so ostale najtežje zadeve in reševanje poteka prepočasi.

Nova Slovenija podpira prizadevanja za celostno popravo krivic. S spremembo zakona je bil podaljšan rok za vložitev zahtev, ki jo zdaj lahko vložijo tudi bližji sorodniki, če so

upravičenci že pokojni (novih vlog je že okoli tisoč). Vloge se rešuje bistveno hitreje kot v prejšnjem mandatu. Novi sektor za popravo krivic in narodno spravo bo skrbel za izvajanje predpisov o popravi krivic, za sistematično in profesionalno zbiranje, urejanje, analiziranje in publiciranje dokumentarnega gradiva, za vodenje knjižnice o narodni spravi, za pripravljane znanstvenih posvetov in sestankov, izvajanje in financiranje raziskav navedenega gradiva ter za pomoč Komisiji za popravo krivic in drugim državnim organom.

Posebno močan nadzor je treba izvajati nad opravljanjem notarske službe. Na tem področju so se namreč dogajale velike nepravilnosti. Notar mora biti oseba, vredna javnega zaupanja. V prvem letu mandata nove vlade so se na področju notariata že zgodili bistveni premiki. Povečan je bil nadzor s strani Ministrstva za pravosodje. Bistveno so bile znižane cene notarskih storitev. Preučiti je treba tudi preostale možnosti za večjo liberalizacijo notariata. Pomen odvetništva, ki je sicer samostojna in neodvisna služba, hkrati pa del pravosodnega sistema, je za učinkovito delovanje pravosodja zelo velik. Tudi odvetnike bo treba spodbuditi k hitrejšem reševanju sporov. Odvetniško tarifo bo potrebno spremeniti v smeri, da bodo strankam, ki uspejo v postopku, dejansko povrnjeni vsi razumni stroški. Večji poudarek bo potrebno dati tudi racionalnosti vodenja postopkov po uradni dolžnosti in postopkov v okviru brezplačne pravne pomoči. Sodne takse in povprečnine morajo bolje odražati sorazmerje z dejanskimi stroški postopkov. Vzpostaviti bo potrebno učinkovitejši in hitrejši sistem za izterjavo kazni, povprečnin in neplačanih sodnih taks.

Potrebne so spremembe kazenske zakonodaje v smeri poenostavitve in večje učinkovitosti kazenskega postopka. Povečati je treba usmerjevalno vlogo državnih tožilcev v razmerju do policije in izboljšati kvaliteto sodelovanja obeh organov.

Brez okrepitve in prenove pravosodnega sistema se bo v Sloveniji še vedno podaljševalo nevdružno stanje, za katerega je značilno, da je "pravica odložena, pravica odrečena". Zato je okrepitev oziroma prenova pravosodnega sistema nujna naloga. Šele po uresnitvi te naloge, se bo začelo vračati zaupanje državljanov v sodstvo in v druge pravosodne institucije.

3. Kakovost in inovativnost – nova možnost za Slovenijo

V Novi Sloveniji pozitivno ocenjujemo dosedanje delo Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki si na pristojnem področju aktivno prizadeva za uveljavitev smernic, določenih v koalicijski pogodbi. Zakonodajni okvir, ki ga pripravlja za udejanjenje temeljite reforme visokega šolstva na vseh treh bolonjskih stopnjah ter za omogočanje odličnosti raziskav in najvišje stopnje razvoja informacijskih in komunikacijskih tehnologij, naj za cilj postavi odprtost in kakovost slovenskega visokošolskega in raziskovalnega prostora ter dvig inovativnosti slovenskega gospodarstva. Kakovost in inovativnost sta namreč pogoj za doseganje višje gospodarske rasti, ki bo edina omogočila ohranitev oz. celo dvig materialnega in duhovnega blagostanja državljanek in državljanov Slovenije.

Dosego tej ciljev lahko omogoči le zagotovitev zadostnih finančnih sredstev za raziskave in razvoj na jasno določenih prednostnih področjih. Poleg ustreznih povezav med univerzami,

raziskovalnimi inštituti ter gospodarstvom je pomemben dejavnik za doseg zastavljenih razvojno-raziskovalnih in gospodarskih ciljev tudi najvišje možno črpanje sredstev iz strukturnih skladov.

V Novi Sloveniji podpiramo pobude ministrstva za vlaganje v raziskave in razvoj, tudi davčne narave, da bi se tako zasebna sredstva v čim večji meri angažirala za področje raziskav ter s tem doseglo zastavljeni barcelonski cilj s 3 % deležem BDP za raziskave do leta 2010, pri čemer naj bi bilo javnih sredstev 1 %, zasebnih pa 2%. Hkrati naj ministrstvo skrbi za kakovostno oblikovanje ustreznih kadrov ter učinkovitost znanja, ki bosta na vseh področjih zagotovila čim večjo sinergijo med nacionalnimi in evropskimi visokoškolskimi, raziskovalnimi in tehnološkimi prioritetami. Na ta način bodo namreč lahko slovenske univerze, inštituti, podjetja in drugi nosilci gospodarskega razvoja v polni meri sooblikovali in sodoločali evropski visokoškolski, raziskovalni in tehnološki prostor. Kakršni koli poskusi ločevanja tehnologije od visokošolskega, raziskovalnega in informacijskega področja bi bilo zato le nekoristni, saj bi bili v nasprotju z evropskimi in svetovnimi težnjami, ki stremijo k čim večji prepletenosti in usklajenosti vseh teh področij.

4. Slovence povezuje kultura

Umetnost in kultura sta neločljivo povezani s slovensko narodno zavestjo. Rasteta iz želje ljudi po ustvarjanju in iz kreativnosti umetnikov. Kulturna ustvarjalnost je eno temeljnih področij človekovega izražanja, zato je aktivna ali pasivna udeležba pri njej človekova pravica. Afirmacija kulturne ustvarjalnosti deluje tudi kot reprodukcija človekovih potreb, kar je pomembna ekonomska kategorija.

Podpiramo napovedano povečanje proračunskih sredstev za kulturo.

Podpiramo zahtevo države, da Italija vrne Sloveniji odvzete umetnine. To naj se zahteva tudi od drugih držav. Vrne naj se tudi arhivsko gradivo.

Podpiramo izvedbo napovedi iz koalicijske pogodbe o uvajanju davčne olajšave za sponzorska in donatorska sredstva. V davčno olajšavo naj se štejejo tudi stroški za vzdrževanje kulturnih spomenikov.

Država mora ustvariti pogoje za razvoj umetnosti in kulture v mestih in na podeželju. Pri tem morajo sodelovati lokalne skupnosti in vlada. Vlada naj se dosledno zavzema za ustrezno razmerje med etabrirano in alternativno kulturo.

V programih RTV Slovenija pričakujemo politično nevtrarno obveščanje, manj prikazovanja nasilja, grobosti, manj ponavljanja oddaj, manj reklam.

Javno šolstvo mora državljane usposobiti za spremljanje vseh zvrsti kulturne ustvarjalnosti, za poklicno in ljubiteljsko kulturno dejavnost. Vlada naj s štipendijami podpira najbolj nadarjene študente za študij strok, pomembnih za slovensko kulturno identiteto.

Vlada naj spremlja gospodarno porabo sredstev za kulturo na vseh ravneh. Vlada naj preprečuje oblikovanje monopolov na področju založništva, da bo slovenska knjiga cenovno dostopnejša.

Vlada naj finančno in moralno podpira kulturna in jezikovna prizadevanja Slovencev v zamejstvu in po svetu. Večjo pozornost naj posveti Slovincem na Hrvaškem in v Porabju (tudi s spodbujanjem njihovega gospodarskega razvoja).

Država naj bolj skrbi za rabo in uveljavljanje slovenskega jezika na ozemlju Slovenije (angleška vabila, reklame, imena lokalov in podjetij, strokovne prireditve in kongresi). Vlada naj obnovi in okrepi Urad za slovenski jezik.

Vlada naj v celoti dokumentira slovensko kulturno dediščino, tako bo država Slovenija lahko kandidirala za sredstva EU. Izdelajo naj se standardi za področje varstva kulturne dediščine. Vzpostavi naj se služba za pripravo ustrezne dokumentacije. Država naj se zavzema za strokovno utemeljene prioritete, ki se financirajo iz kulturnega tolarja.

Država naj bolj kot do zdaj skrbi za ohranjanje kulturne krajine in slovenske krajinske in arhitekturne tipike. Vlada naj pomaga lokalnim skupnostim pri vzdrževanju in ohranjanju kulturne infrastrukture.

Pričakujemo uresničevanje napovedi iz koalicijske pogodbe, da bo vladna koalicija okrepila položaj slovenskega jezika v javnosti. Skrbi nas nestanovitnost v statusu in vodenju Urada za Slovence zunaj RS.

5. Zmogljiva infrastruktura zagotavlja ustrezno mobilnost

Prometna obremenitev v Sloveniji stalno narašča, prometna infrastruktura pa kljub izgradnji avtocestnega sistema še vedno ne ustreza sodobnim prometnim potrebam. Zaostaja tako ostala cestna mreža kot železniške povezave, pa tudi zračni in morski promet zahtevata posodobitev prometne infrastrukture.

Mobilnost je bistveni predpogoj za uspešno gospodarstvo, ki temelji na delitvi in povezovanju dela, kar omogoča tako dobro konkurenco kot sodelovanje. Potrebujemo uravnotežen in celovit načrt za izboljšanje prometne infrastrukture in s tem tudi zagotovitev dobre prometne mobilnosti.

Pospešili bomo gradnjo infrastrukturnih objektov s poenostavitvijo planiranja in umeščanja v prostor in s tem skrajšali čas načrtovanja. Razmejili bomo pristojnosti Ministrstva za okolje in prostor tako, da bo razvidno kdo varuje in kdo daje dovoljenja za uporabo prostora in okolja.

Odpravili bomo zaostanek pri obnavljanju cestne in železniške mreže, s povečanjem namenskih sredstev za to dejavnost, ki je bila do sedaj izrazito premalo financirana.

Podpirali bomo nove oblike financiranja infrastrukture, tudi z ugodnejšim financiranjem privatnega kapitala in s tem omogočili bomo razvoj ostale cestne mreže in železniškega sistema,

Omogočili bomo ustrezne gospodarske, prostorske in finančne pogoje za razširitev letalske in luške infrastrukture ter njuno povezavo v celovit prometni sistem.

Uvedli bomo avtomatsko pobiranje cestnine, ki bo bistveno izboljšalo vplive na okolje in pocenilo to dejavnost, cestnino pa bomo usmerili tudi v financiranje prometne infrastrukture.

6. Resolucija o prehranski varnosti, razvoju podeželja in socialnem statusu kmetov

Podatki, ki izhajajo iz množice raziskav kažejo, da Slovenija potrebuje prehransko politiko, ki bo omejila negativne zdravstvene trende, ki so posledica nezdravega življenjskega sloga prebivalcev. Slabše mladostniške prehranjevalne navade ter stres so najpomembnejši vzroki, da Slovenci živimo krajšo življenjsko dobo v primerjavi z mnogimi evropskimi, še posebej pa alpskimi narodi. Podatki študij in raziskav kažejo, da kar tri četrtine Slovencev oboleva in umira zaradi kroničnih bolezni, predvsem bolezni srca in ožilja ter raka, obolevajo prej in pogosteje, kot v povprečju v EU, obenem pa imamo velike razlike v zdravju glede na posamezna območja v Sloveniji in tudi med samimi populacijskimi skupinami. Velike razlike v prehranjevalnih navadah se kažejo tudi v posameznih socialnih, poklicnih, starostnih skupinah in med moškim in ženskim spolom. Imamo nezdrave prehranjevalne navade, ki so izrazitejše v vzhodni Sloveniji in so slabše tam, kjer so tudi slabši kazalci zdravja. Na srednješolskem področju Slovenija v zadnjih 60-ih letih ni storila praktično ničesar in zaostaja daleč za evropskimi standardi. V mnogih evropskih državah je prehrana dijakov v srednjih šolah celo brezplačna. Naše šole niso niti ustrezno opremljene, nimajo ustreznih menz, nimajo ustrezno prirejenih urnikov niti ostala infrastruktura temu ni prirejena. Večina dijakov v srednjih šolah je odsotnih osem do enajst ur, imajo nespremenljiv urnik, zelo kratek odmor in mnogi prvi resen obrok zaužijejo šele pozno popoldne.

V sodobnem svetu in tudi pri nas grozi nevarnost razslojevanja prebivalstva tudi glede uvajanja varne hrane. Uveljavljajo se: "butični načini kmetovanja" in "industrijsko kmetijstvo" namenjeno širokim množicam. Država bo podpirala programe raziskav, ki bodo iskala možnosti zagotavljanja kakovostne hrane za vse prebivalstvo. Funkcionalna hrana z vidika znanosti je bila citirana že po Hipokratu (460 -377 pr. Kr.): "Vaša hrana naj bo zdravilo in vaša zdravila naj bodo hrana!" Varna hrana in način prehranjevanja sta tesno povezana z zdravjem.

Varna prehranska politika, mora temeljiti na treh stebrih, pomembnih za prehranjevalne navade:

1. Varnosti živil, hrane, ki mora temeljiti na osnovi evropskih normativov. Ti morajo veljati za celotno EU enako, kot tudi za ostale države in države tretjega sveta. Prevladovati mora

enoten sistem prehranske varnosti in zagotavljanja kakovosti. Temeljni cilji prehranske politike so zagotavljanje varnosti hrane znotraj celotne živilske verige in pa vzpostavljanje, ohranjanje in krepitev zdravju koristih prehranjevalnih navad vseh prebivalcev, posebno ogroženih, zagotavljanje zadostne preskrbljenosti s kakovostjo in zdravju koristno hrano na trajnostni način.

2. Uravnoteženo in varovalno prehranjevanje. V tem kontekstu je potrebno potrošnike intenzivno osveščati o pomembnosti uravnotežene prehrane za zdravje, glede pravilnega izbora živil, glede načina priprave obrokov in glede samega ritma prehranjevanja. Samo obveščen potrošnik bo imel priložnost zdravega prehranjevanja, ki je pogoj za boljše zdravje in s tem manjše breme za zdravstveno blagajno. Prehranski standardi in priporočila, predstavljajo najboljši način, kako ljudem na enostaven in lahko razumljiv način povedati, kaj je zdrava prehrana.

3. Lokalna trajnostna preskrba, ki bo potrošniku ponujala večjo možnost izbire zdrave hrane. Javni zavodi, šole, vrtci, bolnišnice morajo biti oskrbovani s strani lokalnega pridelovalca oziroma predelovalca lokalne industrije in kmetov, s čimer bo potrošniku omogočen dostop do sveže, zdrave hrane, hkrati pa se bo spodbujal razvoj podeželja in kmetijstva. Za trajnostni način preskrbe je potrebna vzpostavitev novih tržnih priložnosti za lokalnega kmeta. To se bo odrazilo kot pozitivni prispevek k varovanju in ohranjanju okolja in kakovosti tal ter zmanjšanju škodljivih učinkov pesticidov na okolje, prispevek k ohranjanju biološke pestrosti ekosistemov in trajnostni rabi energentov, zaščita talnice, prispevek k povečanju socialnega in človeškega kapitala na podeželju ter kreptvi in razvoju lokalnih gospodarstev. Da bi okrepili lokalne trge bo potrebno v programu razvoja podeželja opredeliti vlogo ekološkega kmetijstva in dati večji poudarek uporabi lesne biomase. Slovenija je nadpovprečno gozdnata evropska država, saj je več kot polovica države (56%) pokrita z gozdom, v njenih gozdovih pa se letno poseka cca. 2,5 mio m³ lesa. Odpadki, ki nastanejo pri predelavi tega lesa (vsaj 15 % navedene količine), kot tudi oleseneli odpadki pri komunalnem urejanju naselij in infrastrukture se namesto odvoza na komunalne deponije, kjer zasedajo dragocen prostor in ob gnitju sproščajo večje količine CO₂ v zrak, kot pri gorenju, lahko uporabijo za sežig in izrabo v energijske namene.

V N.Si-krščanski ljudski stranki si bomo prizadevali za povečanje izrabe lesne biomase v energetske namene tako pri individualnih sistemih za ogrevanje kot tudi pri večjih sistemih za daljinsko ogrevanje, kot sta na primer v Železnikih ter Gornjem Gradu in sicer na sledeče načine:

V N.Si podpiramo program razvoja podeželja za katerega je Evropska komisija sprejela smernice za razvoj v programskem obdobju 2007-2013. V smernicah razvoja podeželja je potrebno upoštevati tudi izhodišča Lizbonske strategije.

Namen strategije EU za razvoj podeželja je v partnerstvu med EU in državami članicami ter regijami.

Na podlagi tega partnerstva je potrebno v programu razvoja podeželja:

- identificirati in določiti območja, kjer bo izvajanje razvoja podeželja in njegovo financiranje ustvarilo najvišjo dodano vrednost;
- ustvariti povezavo z glavnimi prioritetami EU, kot so ustvarjanje delovnih mest, rast in trajnostni razvoj ter njihov prenos v politiko razvoja podeželja;
- zagotovitev skladnosti z ostalimi politikami EU (kohezijsko, okoljsko ter še posebej koordinacija s strukturnimi skladi in upravljanjem z naravnimi viri na podeželju).

Prihodnji ukrepi za razvoj podeželja se bodo izvajali v sklopu štirih ukrepov:

1. Konkurenčnost (predvsem usmerjenost v razvoj človeškega potenciala: izobraževanja in usposabljanja, informiranje, prenos znanstvenih izsledkov v prakso...);

2. Management okolja/naravnih virov (kot management razumemo vodenje, načrtovanje, organiziranje, koordiniranje, ravnanje z viri in ljudmi, nadzor...) – v sklopu te prioritete se predvideva predvsem sonaravno upravljanje z naravnimi viri (tla, voda, zrak) s kmetijsko-okoljskimi ukrepi in Naturo 2000 in podporami za območja z omejenimi dejavniki za kmetijstvo);

3. Diverzifikacija in kakovost življenja na podeželju - predvideva širitev aktivnosti in dejavnosti v podeželski ekonomiji, ne zgolj v kmetijstvu (tudi turizem, lokalni proizvodi, obrti, mala podjetja, rekreacija, pristočasne aktivnosti, šport ipd.), kar bo prispevalo k rasti zaposlovanja predvsem v terciarnem sektorju in omogočalo izboljšanje kakovosti življenja na podeželju;

4. Pristop LEADER: podpore v sklopu tega ukrepa naj bi omogočale možnost oblikovanja lokalnih razvojnih strategij, ki bi temeljile na lokalnih potrebah in prednostih in vključevale vse tri vidike: konkurenčnost, naravne vire ter kakovost življenja na podeželju in diverzifikacijo z integralnimi pristopi, ki bodo vključevali vse akterje na podeželju. V smernicah razvoja podeželja mora biti glavni poudarek na razvoju človeškega potenciala (znanje, izobraževanje in usposabljanje, informiranje, podjetništvo) in zastopanosti posebnih skupin kot so ženske, mladi in stari zaradi specifičnih vlog, ki jih igrajo v razvoju .

V skladu z programom razvoja podeželja je potrebno **dvigniti ugled kmetov v današnji slovenski družbi.**

Na ugled kmetov v slovenski družbi vpliva vsekakor več dejavnikov, v največji meri pa predvsem dva in sicer ekonomski položaj, ter razpoloženje javnosti do kmetov in kmetijstva. V zadnjih letih se v slovenski javnosti pogloblja negativno razpoloženje do kmetov. Kmetom se očita, da:

- onesnažujejo in uničujejo okolje,
- da pri pridelavi hrane uporabljajo zdravju škodljive snovi,
- da neprestano zahtevajo višje cene,

- da dobivajo subvencije, ki so denar davkoplačevalcev in bi ga krvavo potrebovali za druge namene in podobno.

To negativno podobo o kmetih in kmetijstvu v marsičem oblikujejo mediji s premalo objektivnim ali strokovno utemeljenim poročanjem in komentiranjem tovrstnih problemov, tudi tistih, na katere kmetje ne morejo dosti vplivati (kot so: afera kloramfenikol, bolezen norih krav, ptičja gripa ipd.).

Dober pokazatelj ugleda kmečkega poklica v javnosti so rezultati raziskave "Slovensko javno mnenje", ki že desetletja kaže, da je kmečki poklic na dnu, občasno celo na zadnjem mestu na lestvici družbene uglednosti poklicev. Na lestvici 22 poklicev je poklic "kmet" na 20. mestu.

V skladu z programom razvoja podeželja bo potrebno tudi izboljšati socialno varnost kmetov.

Kmetje plačujejo prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje praviloma na osnovi katastrskega dohodka, ki pa je zelo nizek. Pri uveljavljanju pravic iz naslova tega zavarovanja pa niso popolnoma izenačeni z drugimi skupinami zavarovancev. Enako kot drugi zavarovanci imajo pravico do zdravstvenih storitev in povračila potnih stroškov, nimajo pa pravice do nadomestila dohodka (plače) za čas zadržanosti z dela zaradi bolezni (bolniški dopust), niti pravice do pogrebnine in posmrtnine. Do bolniškega dopusta so upravičene samo kmetice, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani. Prav tako kmetje praviloma niso zavarovani za poklicne bolezni in poškodbe pri delu. Tudi do teh nadomestil imajo pravico samo tisti, ki plačujejo prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje od osnove, določene za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Kmetice, ki prostovoljno vstopajo v pokojninsko in invalidsko zavarovanje (prenizek katastrski dohodek) nimajo pravice do bolniškega dopusta nimajo, prav tako ne nadomestila za čas porodniškega dopusta.

Število kmečkih zdravstvenih zavarovancev se nenehno zmanjšuje. Povprečna stopnja zmanjševanja je 4,7% na leto, kar je približno 60% hitreje od zmanjševanja števila kmetij v obdobju 1991 do 2000.

Kmetje in člani kmečkih gospodarstev se obvezno vključijo v pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, če so zdravstveno sposobni za opravljanje te dejavnosti, so dopolnili 15 let in dosega zadosten katastrski dohodek ali drug dohodek iz kmetijske ali podobne dejavnosti, od katere se plačuje davek od kmetijske dejavnosti. Kot zadostni dohodek se šteje dohodek na člana kmečkega gospodarstva, ki dosega znesek zjamčene plače, zmanjšane za prispevke in davke, ki se obračunavajo in plačujejo od plače. Kmet lahko uveljavi izvzem iz obveznega zavarovanja, če dosega v določenem obdobju (šest mesecev) neznatne dohodke. *(cit. po Gramc, 2004)*. Obvezno zavarovani kmetje se lahko po novem zakonu zavarujejo za vse zavarovalne primere, če plačujejo prispevke vsaj od zavarovalne osnove v višini najnižje pokojninske osnove, ali pa le starostno, za izgubo delovne zmožnosti ali za smrt in plačujejo prispevke od nižjih zavarovalnih osnov po nižji prispevni stopnji *(Štrovs, 1992)*.

7. Lizbonska strategija na slovenskih tleh ali podjetniku prijazno okolje

Nova Slovenija podpira cilje Lizbonske strategije in ukrepe, ki bodo povečali konkurenčno sposobnost Slovenskega gospodarstva. Trenutna višina BDP dosega cca.

75% povprečja držav EU. Za zmanjšanje relativnih razvojnih razlik mora Slovenija dosegati približno 2 % višjo gospodarsko rast od povprečja EU. Vzpostaviti moramo pogoje in ukrepe, ki bodo upoštevali specifično slovenskega podjetniškega okolja in bodo Slovenijo pripeljali do ciljev Lizbonske strategije.

Slovenija zaostaja za državami EU po številu posameznikov, ki se odločajo za samostojno podjetniško pot. Vzpodbujati je potrebno kvalitetno informacijsko, izobraževalno in svetovalno mrežo za razvoj podjetništva. Posebno pozornost moramo posvetiti področju dvigu znanja iz vseh področij operativnega podjetništva dela. Aktivirati je potrebno vse raziskovalne in razvojne potenciale v družbi in jih aktivno povezati z gospodarstvom predvsem preko načina financiranja projektov izdelanih skupaj z raziskovalno razvojnimi institucijami. Dodatno je potrebno vzpodbujati povezovanje podjetij v grozde in razvoj tehnoloških parkov, podjetniških inkubatorjev in poslovno industrijskih con tudi v skladu z enakomernim regionalnim razvojem.

V Sloveniji povsem nerazvit trg tveganega kapitala. Država mora čim hitreje vzpostaviti pogoje za vzpostavitev trga tveganega kapitala.

Potrebno je posodobiti informacijski sistem financiranja podjetij iz naslova dodeljevanja finančnih pomoči in narediti postopke uporabnikom bolj prijazne. Sistem se mora poenostaviti in postati bolj transparenten. Pomoč mora biti dostopna širšemu krogu podjetij. Sistem pomoči mora biti vzpostavljen po principu od spodaj navzgor. JAPT kot izvajalec mora postati učinkovit servis za mala in srednja podjetja, se približati potrebam na terenu hkrati pa poenostaviti in racionalizirati delovanje.

Veliko pozornost moramo posvetiti uspešni davčni reformi. Davčni sistem mora biti izrazito stimulativen in razvojno naravnani. Davčni sistem mora biti prijazen do domačih in tujih vlagateljev in mednarodno primerjalno konkurenčen. Sistem mora vzpodbujati nastajanje novih podjetij.

V skladu z globalnem razvojem svetovnega gospodarstva je potrebno dodatno vzpodbujati tuja vlaganja in vključevanje slovenskih podjetij v mednarodno poslovno okolje.

Podpiramo prizadevanja po povečanju števila inovacij v najširšem družbenem okolju. Podpreti moramo vključevanje inovacij v prakso preko borz inovacij, sejmov, promocij itd. Ustvariti moramo učinkovito podporno okolje, ki mora delovati stimulatивно glede nadaljnje uporabe inovacij in izumov v praksi.

Delovno zakonodajo je potrebno posodobiti predvsem v smislu lažjega pretoka delovne sile. Trg dela mora biti konkurenčen in prilagodljiv gospodarstvu.

8. Energetska neodvisnost Slovenije

Permanentno poglobljajoča se naftna kriza predstavlja svetovni gospodarski in ekološki problem, ki bo izjemno negativno vplival predvsem na energetske odvisne države.

Letne elektroenergetske bilance zadnjih let izkazujejo elektroenergetski primanjkljaj Slovenije v višini preko 15 % letne proizvodnje.

Situacija narekuje takojšnja vlaganja z dolgoročnim pogledom na proizvodne in prenosne zmogljivosti.

Energetsko proizvodno neodvisnost bomo dosegli;

- z izgradnjo nove jedrske elektrarne moči vsaj 1GW
- z izgradnjo novih hidroelektrarn na Savi, Soči in na Muri
- z izgradnjo biomasnih toplarn ter sežigalnic odpadkov

hkrati pa se bomo morali izogibati dragih investicij in drage ter energetske neučinkovite proizvodnje električne energije na osnovi vetrne in sončne energije.

Glede na bližajočo se liberalizacijo energetskega trga, pa bo potrebno tudi poskrbeti, da bodo majhni in ranljivi odjemalci zaščiteni.

9. Gospodarska identifikacija Slovenije skozi domačo in umetnostno obrt ter turizem in gostinstvo

Domača in umetnostna obrt v slovenskem prostoru že dalj časa nazaduje in se bori za preživetje. Ker je DUO obravnavana kot gospodarska dejavnost, hkrati pa zaradi narave svojega dela in tržnih zakonitosti ne more učinkovito gospodarsko delovati, je obsojena na zapiranje, ukinjanje in v končni fazi izumrtje.

Pri tem pa domača in umetnostna obrt v veliki meri prispeva k ohranjanju slovenske kulturne dediščine, izvirne ustvarjalnosti, tradicije in v zvezi s tem specifičnih poklicev in veščin. Dosedanja zakonodaja, ki ureja to področje, ni dovolj učinkovita v smislu zaščite te dejavnosti. S pripravo novega zaščitnega zakona z določenimi davčnimi spremembami bi se preprečilo nazadovanje in izumiranje te obrti.

Na področju gostinstva in turizma obstajajo še velike neizkoriščene rezerve in možnosti razvoja. Obstoječa državna agencija za turizem do sedaj ni izpolnila v zadostni meri svojih nalog v smislu promocije naše države in vzpostavljanja pogojev, ki bi turizem uvrščala med perspektivne gospodarske panoge.

Turizmu in gostinstvu je potrebno dati bistveno večji poudarek. Smiselno bi bilo zastaviti projekt oživljanja in pospeševanja prometne dejavnosti v okviru ponovne ustanovitve

Ministrstva za malo gospodarstvo in turizem, ki bi boljše izvajalo promocijo Slovenije in njenega gospodarstva na tem področju.

10.Šport ni samo vrhunska in profesionalna dejavnost

Nova Slovenija razumeva šport kot eno temeljnih prvih zdravega načina življenja. Zato tudi podpira vsa tista prizadevanja v slovenski družbi, ki želijo športu dati pomen, ki presega razumevanje športa predvsem kot vrhunske in profesionalne dejavnosti.

Šport v Novi Sloveniji zato jemljemo kot telesno dejavnost, s katero naj bi se ukvarjalo čim več ljudi, vsakdo pa na način in v obsegu, ki ga zmore in za kar je sposoben. Država pa je pri tem poklicana, da ustvarja take pogoje, ki bodo ljudem omogočili športno-rekreativno udejstvovanje. Zato si bomo prizadevali, da bomo poleg seznanjanja ljudi o tem, kako potrebno je za zdravje gibanje in kako s športno-rekreativnimi dejavnostmi obogatimo tudi duha, omogočili take materialne spodbude, ki bodo pripomogle, da bo športna rekreacija in rekreativni šport dostopen vsem, ki si bodo tega želeli.

V slovenskem športnem dogajanju in odnosu države ter lokalnih skupnosti do tega vprašanja smo zato na prelomnici, saj moramo jasno odgovoriti, kakšen bo naš odnos do vrhunskega in profesionalnega športa, kako bomo obravnavali kakovostni šport ter rekreativni šport oz. športno rekreacijo. V Novi Sloveniji se zavedamo pomena vrhunskega športa – tudi zaradi izrednega pomena, ki ga ima za uveljavljanje Slovenije v svetu ter in zaradi utrjevanja nacionalne identitete. Pri tem pa upoštevamo, da vrhunski šport v večini športni panog postaja tudi profesionalni šport, ki je na ta način postavljen na trg. Prav to pa narekuje, da ga obravnavamo drugače kot druga športna področja. Brez športa mladih, rekreativnega in kakovostnega športa ni mogoče priti do vrhunskih športnih rezultatov, zato Nova Slovenija poudarja, kako pomembno je prav naštetim športnim področjem nameniti več denarja, obenem pa oceniti, ali je prav, da se vrhunskemu športu deli denar, kot se dela sedaj. Zato se zavzemamo za primerno prerazporeditev sredstev, ki jih država in lokalne skupnosti namenjajo športu, saj smo prepričani, da zaradi tega vrhunskih šport ne bo oškodovan; v tem športu je potrebno opraviti izbor in bolj podpreti tiste panoge v vrhunskem športu, ki imajo v Sloveniji tradicijo, so zanje že sedaj dobri pogoji za nemoteno delovanje in v katerih se uveljavlja tudi večje število športnikov.

V vrhunskem športu posebej poudarjamo tudi celovitejšo obravnavo vrhunskih športnikov, ki so največkrat tudi poklicni športniki. Pri tem ne mislimo zgolj na zdravje teh športnikov, ki je pogosto ogroženo v boju za uspeh za vsako ceno, ampak tudi na njihovo prihodnost po končani športni karieri. Panožne zveze in olimpijski komite pa tudi športniki morajo, kolikor je to mogoče, poskrbeti, da imajo ob športu možnost usposobiti se za delo, ki ga bodo opravljali po končani športni karieri. Te skrbi ni mogoče naložiti predvsem državi, če malo ali nič ne storijo tisti, ki so dolžni skrbeti za športnikovo športno in tudi življenjsko pot.

Ob tem poudarjamo posebno vlogo in odgovornost medijev, ki šport zlasti v zadnjem času obravnavajo predvsem kot bojevanje ali že kar gladiatorstvo, kjer je zanimiv samo vrhunski

šport in športniki. Pričakujemo, da bo zlasti nacionalna radiotelevizija poslej vzpostavila novo razumevanje športa, kjer bo svoje mesto poleg vrhunskega športa dobil tudi rekreativni šport in v povezavi s tem množične športno-rekreativne prireditve. Dosedanje predstavljanje in prepričevanje, da so pomembni samo vrhunski športni dogodki, kjer zlasti pri kolektivnih športih prihaja do pojavov, ki so daleč od temeljnih vsebin športa, potiska v ozadje športno dejavnost in prireditve v rekreativnem športu. V Novi Sloveniji upravičeno pričakujemo, da bodo zlasti nacionalni mediji bolj kot doslej znali pretehtati, kaj so športne vsebine v povezavi z zdravim načinom življenja.

Zato bomo podpirali tudi vse take rešitve, ki bodo spodbujale ljudi k gibanju in še posebej k rekreativnemu športu. Večina rekreativnih športnikov, ki se s športom ukvarja odgovorno in v zavesti, da delajo dobro zase in za svojo okolico, je za nas zgled odgovornega življenja in zato si bomo prizadevali, da bodo ti ljudje v zavarovalnih sistemih obravnavani s posebno pozornostjo.

Podpirali bomo vse tiste rešitve, ki bodo omogočile, da se bo čim več ljudi gibalo in tudi spoznavalo prvine tistih športov, ki so zanje koristni in v katerih lahko tudi uživajo. Prepričano smo, da ne more biti merilo razvitosti države na področju športa samo število športnih dvoran ali stadionov, saj se zavedamo, da velika večina ljudi nima možnosti uporabljati športnih dvoran in naprav. Mogoče pa je večjemu številu ljudi zagotoviti primerno označene cestne površine za kolesarjenje, kjer moramo doseči sožitje kolesarjev in drugih udeležencev v prometu, dokler ne bomo v Sloveniji zagotovili primernih kolesarskih cest. Prav tako podpiramo načrtovano nastajanje večjega števila urejenih smučarskih tekaških prog, kjer se bo moglo ob primerni strokovni pomoči v tem zdravem športu preizkusiti čim več ljudi.

Podpiramo celovito ureditev športnega centra Planica, ki ga ne vidimo zgolj kot zibelko smučarskih poletov ter skakalni center, ampak v prihodnosti tudi kot središče smučarskega teka ter zimskega in poletnega turizma.

Zavzemamo se za čimprejšnjo obnovo Plečnikovega stadiona v Ljubljani. Zadnji dogodki, povezani s tem stadionom, bolj škodijo kot koristijo temu cilju. Obenem pa pozivamo mestno občino, olimpijski komite in vse, ki so tudi zapleteni v ta problem, da jasno povedo, kakšne zamisli imajo. Gradnja morebitnega novega nogometnega stadiona v Ljubljani pa mora biti bolj kot skrb države in lokalne skupnosti najprej problem nogometne zveze, če ocenjuje, da je ta potreben za slovenski klubski in tudi reprezentančni nogomet.

11. Resolucijo o zunanji politiki Republike Slovenije

V času po vključitvi Slovenije v EU in Nato, ko se naglo spreminjajo mednarodne razmere, je potreben nov razmislek, po možnosti tudi nov, dopolnjen koncept slovenske zunanje politike. Slovenija je uspešno sklenila prvo fazo oblikovanja svoje države. Postavili smo slovensko vojsko in vstopili v NATO, najmočnejše zavezništvo na svetu. S tem so tradicionalne oblike ogroženosti slovenskega ozemlja postale neznatne. V naslednji fazi se moramo osredotočiti na čim bolj učinkovito in racionalno delovanje v evroatlantskem prostoru, da bomo tako zares ustvarili prostor svobode, blaginje in priložnosti za vse in da bomo čim več ljudi in njihovih potencialov vključili v aktivno oblikovanje tega prostora.

Številni zunanjepolitični cilji koalicije so bili v zadnjem letu podrejeni vlogi Slovenije kot predsedujoče države Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter postavljanju temeljev za nov začetek s Hrvaško.

V Novi Sloveniji smo prepričani, da je potrebno v prihodnje okrepiti vezi in utrditi partnerstvo z državami, ki so naše dolgoročne zaveznice. Posebej pomembno je izkoristiti tiste možnosti, ki jih nudi članstvo Nove Slovenije in koalicijskih partneric v evropski družini desnosredinskih političnih usmeritev in v Evropski ljudski stranki.

Poleg vzdrževanja partnerskega dialoga z državami ustanoviteljicami EU in še posebej s tistimi, ki so od samega začetka podpirale slovensko pot v neodvisnost, je potrebno skrbeti za utrditev transatlantskih vezi.

Slovenija se ne sme dušiti v začaranem krogu notranjepolitičnih in zunanjepolitičnih pasti, ki jih prinaša reševanje nekaterih odprtih vprašanj s sosednjo Hrvaško. Zunanja politika mora biti bolj dejavna pri preseganju nastalega stanja, mora pa manj skrbeti zgolj za lastno promocijo. Slovenija mora sprostiti partnerske odnose s sosednjo Italijo, utrditi vezi z Avstrijo ter se odločneje posvetiti vprašanjem zahodnega Balkana, kjer lahko Slovenija evropskim sogovornikom ponudi kakovostno analizo stanja ter predloge za stabilizacijo v regiji, obenem pa državam jugovzhodne Evrope, ki si želijo pospešiti svoje približevanje evroatlantskim organizacijam, ponuditi ustrezno pomoč in izkušnje.

Nova Slovenija bo vlagala maksimalne napore v krepitev slovenske ekonomske diplomacije. Zunanja politika mora sodelovati pri doseganju čim večje blaginje, pri izkoriščanju ponujenih priložnosti, pri varovanju pravic in zagotavljanju učinkovite udeležbe v mednarodnih odnosih. Namenili bomo posebno pozornost gospodarski diplomaciji, t. j. aktivnemu sodelovanju DKP pri prodiranju slovenskih podjetij na tuje trge (vključno z usmeritvijo na nove trge, npr. Kitajska in Indija) in pri informiranju tujih podjetij o možnostih vlaganj v RS. Nova Slovenija pričakuje zanesljivo, verodostojno in predvidljivo zunanjo politiko Slovenije.

12. Resolucija o meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško

Izhajajoč iz Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti R Slovenije ter ob spoštovanju danih zagotovil arbitražne komisije mirovne konference o Jugoslaviji o spoštovanju načela »uti possidetis« na dan 25. junija 1991,

Soočeni z nenehnim večanjem hrvaških ozemeljskih zahtev ter poskusih okupacije slovenskega ozemlja, tako na kopnem kakor na morju, ter ob stopnjevanju incidentov, ki jih hrvaška stran povzroča na obmejnem območju

Z namenom čimprejšnje ureditve mejnih vprašanj z Republiko Hrvaško in v želji, da se razmere na meji uredijo tudi v prid obmejnemu prebivalstvu,

Nova Slovenija, Krščanska ljudska stranka,

sprejema na 2. kongresu v Novi Gorici dne 19. novembra 2005 naslednjo resolucijo

Resolucijo o meji med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško:

Slovenija mora čimprej pripraviti izhodišča za nova pogajanja o meji, pri čemer se mora slovenska stran pri določanju izhodišč za mejno črto opreti na dopustne mednarodne instrumente povsod tam, kjer prihaja do različnih pogledov obeh strani.

Prav tako mora Slovenija pri določanju mejne črte izhajati iz zgodovinskih in geografskih značilnosti ter Sporazuma s Hrvaško določiti takšno mejo, k bo čim manj ovirala obmejno prebivalstvo pri vsakdanjem življenju in opravilih.

Slovenski organi morajo izvrševati svojo pristojnost na celotnem slovenskem ozemlju. Republika Hrvaška nima urejenega mejnega vprašanja z nobeno od svojih sosed, na nekaterih mejah prihaja občasno celo do streljanja. Evropska unija bo lahko v polnopravno članstvo sprejela le takšno Hrvaško, ki bo imela mejna vprašanja urejena. V pristopnih pogajanjih za polnopravno članstvo Hrvaške v EU, mora Slovenija zahtevati takojšnjo vzpostavitev stanja na dan 25. 6. 1991.

Ministrstvo za zunanje zadeve je v dosedanjih ravnanjih pokazalo premajhno mero državotvornosti in domoljubja.

Republika Slovenija mora za zaščito svojih pravic in interesov na obmejnem območju čimprej ustanoviti Diplomatsko komisijo, ki bo bdela nad vzpostavitvijo stanja, kot je bilo na dan 25. 6. 1991 ter bo domačo in mednarodno javnost sproti seznanjala o nedopustnih posegih s strani Hrvaške na slovensko ozemlje.

Nova Slovenija si bo prizadevala v stikih s prijateljskimi hrvaškimi strankami, pa tudi na institucionalni ravni preko svojih vladnih predstavnikov, uveljaviti takšno stanje duha, ki bo naklonjeno ureditvi ter spoštovanju Temeljnih izhodišč, ki sta si jih državi zadali ob nastanku v juniju 1991.

13.Slovenija v Evropski uniji – ustvarjanje edinosti, ohranjanje različnosti

Ob upoštevanju pravne zavezanosti evropskih institucij in evropskih politik Listi temeljnih pravic, ob naporih za poglobitev tradicionalnih, etičnih in krščanskih vrednot, ki so rodile zamisel o EU, v prizadevanjih za nadaljevanje procesa ratifikacije Pogodbe o Ustavi za Evropo v zavesti, da bo nazadovala, če bo v javnih debatah še naprej izrabljena za notranjepolitično bojno sredstvo, ob upoštevanju prizadevanj za sodelovanje v procesu širitve EU in sposobnosti sprejemanja in širitev meja Evropske unije, glede na zavezanost Evropske unije ciljem Lizbonske strategije, Haaškega programa in ob naporih za krepitev nacionalnih parlamentov v primerih prekoračenja pristojnosti EU in kršitvi načela subsidiarnosti

Sprejema Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka
na svojem 2. kongresu naslednjo resolucijo

Slovenija v Evropski uniji – ustvarjanje edinosti, ohranjanje različnosti

Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka zavzema stališče do nekaterih mejnikov Evropske unije od časa, ko je Republika Slovenija postala članica Evropske unije:

- pozdravlja vstop Republike Slovenije v Evropsko unijo 1. maja 2004,
- ponosno in z veseljem ugotavlja, da je z največ doseženimi glasovi zmagala na prvih slovenskih volitvah v Evropski parlament 13. junija 2004 in da jo v Evropskem parlamentu zastopata dva poslanca iz njenih vrst,
- pozdravlja slovesni dogodek 1. februarja 2005, ko je Republika Slovenija v Državnem zboru ratificirala Pogodbo o Ustavi z Evropo vendar hkrati obžaluje, da se je Evropska unija v Pogodbi o Ustavi za Evropo odrekla neposredni omembi Boga in svojih krščanskih korenin,
- pozdravlja začetek pristopnih pogajanj Evropske unije s Turčijo in Hrvaško in hkrati opozarja na dolžnost evropskih institucij, da dosledno preverjajo izpolnjevanje pristopnih pogojev,
- z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je v procesu evropskega združevanja prišlo do zavrnitve Pogodbe o Ustavi za Evropo v Franciji in na Nizozemskem,
- z zaskrbljenostjo sprejema dejstvo neuspešnih pogajanj na področju Nove finančne perspektive,
- je prepričana, da omenjena dogodka za Evropsko unijo ne pomenita nezaupanja do evropskih integracij, ampak priložnost za poglobljen vsebinski premislek o prihodnosti Evropske unije,
- poudarja pomen zadnjih naporov Evropske komisije za napredek na področju gospodarske rasti in novih delovnih mest, za nov življenjski zagon v procesu integracije in za zagotovitev gnotne in duhovne blaginje državljanov Evropske unije
- je prepričana, da lahko v moči svojih programskih prepričanj in usmeritev, s pomočjo udeležnosti svojih zastopnikov v integracijah Evropske unije ter s pomočjo

udeleženi svojih zastopnikov v vladnih in parlamentarnih organih, ki so odgovorni za evropske zadeve v Republiki Sloveniji, kvalitetno prispeva k doseganju zastavljenih ciljev EU, kakor sledijo.

14.Skrbimo, da bomo varno živeli tudi v prihodnje

Minulo je več kot leto, ko smo postali polnopravni člani Evropske zveze in člani zavezništva NATO, za kar ima zaslugo tudi stranka Nova Slovenija.

Slovenija je zdaj del kolektivne obrambe Zveze Nato in EU.

Kot člani največje politično/gospodarske zveze na svetu in kot člani doslej na svetu najuspešnejše obrambno/vojaške zveze, zasnovane na kolektivni obrambi, smo si za daljše obdobje zagotovili varnost države pred vojaško agresijo.

Kolektivna obramba pa zahteva od nas, da aktivno sodelujemo z zavezniškimi državami v mednarodnih operacijah zagotavljanja miru drugod po svetu, pri odpravljanja svetovnih in regijskih kriznih žarišč, v boju proti mednarodnemu terorizmu, pri humanitarnih akcijah, vključno z operacijami reševanja in odpravljanja posledic velikih naravnih katastrof.

V okviru gospodarskih in kadrovskih možnosti Slovenije N.Si podpira intenzivno sodelovanje Slovenske vojske pri vzdrževanju miru, pri preprečevanju medetničnih in medverskih konfliktov, pri uspostavljanju inštitucij demokratične države v BiH, Iraku, Afganistanu, na Kosovu, Palestini in drugod.

Zavedamo se, da naše mednarodne obrambne obveze terjajo, da čim prej prilagodimo in integriramo enote Slovenske vojske v evropsko in transatlantsko zavezništvo in da jih ustrezno opremimo za sodelovanje bodisi v okviru sil NATO za hitro posredovanje (NRF oz. MNLF) ali v v bojnih skupinah EZ.

Pospešeno opremljanje teh sil bo nedvomno tudi povečalo našo notranjo varnost, saj gre za obrambo pred kemičnimi, radiološkimi in biološkimi orožji za masovno uničevanje (RKBO), za mobilne terenske bolnice, nedvomno koristne v primeru pandemij ali večjih nesreč in za večje transportne zmogljivosti SV.

Podpiramo tudi aktivnosti za prestrukturiranje in profesionalizacijo SV.

Na vsak način pa se bomo še bolj kot doslej zavzemali za povezovanje domače namenske industrije z znanstveno-raziskovalnimi inštitucijami doma in za skupno nastopanje v okviru projektov NATO in EZ.

Zavedamo se, da ima vlaganje in stimuliranje obrambno naravnanih znanstveno / raziskovalnih projektov pozitiven učinek za prenos vrhunskih tehnologij in napredek celotnega gospodarstva.

15. Preprečujemo in blažimo posledice naravnih katastrof

Življenje postaja vedno bolj nevarno, ne samo drugje po svetu, ampak kar tu v našem domačem okolju.. Če smo doslej bili navajeni spremljati gorje in nesreče drugih, oddaljenih krajev po svetu le kot opazovalci, prihajajo naravne in katastrofe vedno pogosteje tudi nad Slovenijo. Groze nam tehnološke katastrofe.

Obrambo in varnost pred naravnimi katastrofami- poplavami, neurji, sušami in velikimi gozdnimi požari, ki nastajajo zaradi onesnaževanja ozračja s toplogrednimi plini, zaradi slabega gospodarjenja in onesnaževanjem voda in morji, zaradi neusmiljene eksploatacije gozdov, uničevanja in zastrupljanja plodne zemlje, lahko dolgoročno izboljšamo le s spremenjeno politiko gospodarjenja z energetskimi in vodnimi viri, s plodno zemljo in gozdovi. Tako je zastavljen tudi program političnega delovanja naše stranke. Prva naša skrb pa je zagotoviti žrtvam katastrof takojšnjo in učinkovito pomoč.

Prva naša skrb in naša prva obrambna črta pred naravnimi in drugimi katastrofami so zaščitni ukrepi in učinkovita organiziranost, opremljenost in izurjenost enot civilne zaščite, gasilskih organizacij, reševalnih služb, zdravstva..

Posebno skrb posvečamo predvsem gasilskim organizacijam, ne samo poklicnim, ampak predvsem tudi prostovoljnim gasilskim društvom. Prostovoljna gasilska društva postajajo vedno bolj poemben del civilne zaščite. Imajo izrazito humanitarno poslanstvo, so prisotna povsod na terenu, tudi v manj dostopnih krajih, imajo stoletno tradicijo, stalno skrbe za svojo izurjenost, opremo in so priljubljena med ljudmi. Prav zaradi velikega humanitarnega pomena gasilcev so naši poslanci in drugi strokovnjaki z velikim prizadevanjem sodelovali pri izboljšavi Zakona o gasilstvu v Sloveniji. Dosegli smo, da so dobili gasilci status humanitarne organizacije, da je zagotovljeno, da bodo dobili sredstva za njihov trajnostni razvoj, opremljenost, izobraževanje in da se jim vsaj delno povrnejo izdatki, ko opravljajo nevarno delo.

Članom stranke NSi, vodstvu, ministrom in članom vlade, našim poslancem in drugim strokovnjakom ni vseeno, da se varnostne razmere pri nas in svetu spreminjajo na slabše. S svojim delom in zgledom bodo v vladni koaliciji bistveno vplivali, da bo država Slovenija za njene prebivalce postala varnejša in da bosta s tem postali tudi Evropa in svet varnejši in bolj prijazen dom.